

Sygn. akt I C 388/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ś., dnia 19 sierpnia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy, I Wydział Cywilny

w składzie (...) SSR Katarzyna Jamrozy-Szponik

Protokolant: Aleksandra Myszczyżyn

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 sierpnia 2020 roku

sprawy z powództwa **Gminy M. Ś.**

przeciwko **(...) Sp. z o.o.**

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. przyznaje adw. M. N. (1) kwotę 3 600 zł tytułem wynagrodzenia za pełnienie funkcji kuratora dla pozwanego,

III. nakazuje powodowi uiścić na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Świdnicy kwotę 2 640 zł tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 388/20

UZASADNIENIE

Strona powodowa Gmina M. Ś. wniosła pozew przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. o zapłatę kwoty 11.992,093 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 1 kwietnia 2019 roku do dnia zapłaty, domagając się nadto zasądzenia zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając swoje żądanie powód wskazał, że pozwany jest użytkownikiem wieczystym działki nr (...) położonej w Ś. na ul. (...). Z tego tytułu zobowiązany jest uiszczać opłatę za użytkowanie wieczyste do dnia 31 marca każdego roku. Zaległość za rok 2019 roku wynosi 11.992,093 zł.

Postanowieniem Referendarza sądowego z dnia 28 stycznia 2020 roku w oparciu o treść art. 69 § 1 kpc ustanowiono dla pozwanego, kuratora w osobie adw. M. N. (2).

W dniu 12 lutego 2020 roku Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Świdnicy wydał nakaz zapłaty, od którego kurator wniósł sprzeciw, wnosząc o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu podniósł, iż z przedłożonych dowodów nie wynika, iż pozwana w 2019 roku faktycznie była użytkownikiem wieczystym wskazanej w pozwie nieruchomości, a także jaka obowiązywała stawka opłaty, kiedy została wprowadzona oraz czy jej ewentualne modyfikacje (jeżeli miały miejsce) zostały wprowadzone skutecznie i we właściwym trybie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 listopada 2017 roku Urząd Miejski w Ś. sporządził pisma skierowane do pozwanego (...) I. (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. dotyczące wysokości opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste gruntu działki nr (...) przy ul. (...) w kwocie 11.705,52 zł oraz gruntu – działki (...) przy ul. (...) w kwocie 286,51 zł.

Dowód: - zawiadomienia z dnia 15.11.2017 r. – k. 19-20.

Pismem z dnia 16 maja 2019 roku Urząd Miejski w Ś. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 25.053,49 zł, w tym m. in. kwoty 11.705,52 zł tytułem opłat za użytkowanie wieczyste za rok 2019 działki oznaczonej numerem (...) oraz kwotę 286, 51 zł tytułem opłat za użytkowanie wieczyste działki oznaczonej numerem (...).

Dowód: - wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 17 – 18.

Pozwany nie zapłacił stronie powodowej należności wynikających z powyższego wezwania.

Bezsporne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W ocenie Sądu zarzuty kuratora podniesione w sprzeciwie są zasadne.

W obecnym kształcie procesu cywilnego ustawowo podkreślono jego kontrydiktoryjny charakter, czego potwierdzeniem są regulacje zawarte w art. 232 kpc i art. 6 kc. Ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania. To one są dysponentem toczącego się procesu i od nich zależy jego wynik. Mają bowiem obowiązek przejawiać aktywność, w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Ciężar udowodnienia zasadności roszczenia spoczywał na powodzie, czemu w ocenie Sądu, powód nie sprostał, dołączając do pozwu jedynie pismo Urzędu Miejskiego w Ś. z dnia 18 września 2019 roku adresowanego do Biura Radców Prawnych, a także zestawienie zaległości z dnia 18.09.2019 roku, zawiadomień kierowanych do pozwanego o wysokości opłaty za użytkownię wieczyste działek (...) oraz wezwanie do zapłaty.

Tym samym, pomimo zarzutów podnoszonych w sprzeciwie powód nie wykazał, aby rzeczywiście strona pozwana w 2019 roku była użytkownikiem wieczystym działek o nr (...), o powyższym bowiem nie może świadczyć treść pism kierowanych przez powoda do pozwanego oraz do Biura (...) Prawnych. Jednocześnie powód nie wykazał jaka w owym czasie obowiązywała stawka opłaty i czy ewentualnie była modyfikowana i w jakim zakresie.

Skoro zatem powód nie przedłożył w niniejszym procesie dowodów potwierdzających zasadność swoich roszczeń, powództwo podlegało oddaleniu.

Zgodnie z §1 ust. 1 - 3 Rozporządzenia z dnia 9 marca 2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej wysokość wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla strony w sprawie cywilnej, zwanego dalej „kuratorem”, ustala się w kwocie nieprzekraczającej 40% stawek minimalnych za czynności adwokackie określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2017 r. poz. 2368 i 2400), a w przypadku gdy kuratorem jest radca prawny – w kwocie nieprzekraczającej 40% stawek minimalnych za czynności radców prawnych określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 225 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1870 i 2400 oraz z 2018 r. poz. 138), w obu przypadkach nie mniej niż 60 zł. Wysokość wynagrodzenia w sprawach wymagających przeprowadzenia rozprawy ustala się w kwocie wyższej niż określona w ust. 1, a nieprzekraczającej wskazanych stawek minimalnych, jeżeli uzasadnia to: 1) nakład pracy kuratora, w szczególności czas poświęcony na przygotowanie się do działania w postępowaniu, liczba stawiennictw w sądzie, w tym na rozprawach i posiedzeniach, czynności podjęte w sprawie; 2) wartość przedmiotu sporu; 3) stopień zawilości sprawy.

Przepis § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie stanowi, że stawka minimalna przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 10.000 zł do 50.000 zł wynosi 3600 zł.

W opinii Sądu nakład pracy kuratora, w tym sformułowanie w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzuty, jego uczestnictwo w rozprawie, wartość przedmiotu sporu uzasadnia przyznanie kuratorowi adw. M. N. (1) wynagrodzenia w wyższej wartości od wskazanej w § 1 ust. 1 cytowanego rozporządzenia, a mianowicie w wysokości 3.600 zł, która to kwota nie przekracza wysokości stawki minimalnej - o czym orzeczono, jak w pkt. II wyroku.

Jednocześnie oddalenie powództwa skutkowało obciążeniem strony powodowej wydatkami, dlatego w punkcie III wyroku na podstawie art. 113 ust. 1 uksc Sąd nakazał powodowi uiścić na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Świdnicy kwotę 2640 zł (stanowiącą różnicę pomiędzy 3600 zł a uiszczoną przez powoda zaliczką w wysokości 960 zł) tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.